

2

3

בתי המשפט

א 011590/02		<u>בית משפט השלום ירושלים</u>	
13/02/03		כב' השופט כרמי מוסק	
		בפני:	

4

5

בעניין: דובר הלה

התובעת

נגד

אל-על נתיבי אוויר לישראל בע"מ

הנתבעת

6

7

8

פסק דין

9

- 10 1. התובעת, טוענת בכתב התביעה כי בתאריך 9.10.02 עלתה על מטוס של הנתבעת
11 בטיסה מניו יורק לתל אביב לאחר ששילמה עבור כרטיס טיסה במחלקת עסקים
12 סכום השווה ל-3,175 דולר.
- 13
- 14 2. הטיסה נמשכת 9 שעות.
- 15
- 16 3. מספר דקות לאחר שהתיישבה התובעת על המושב שהוקצה לה במחלקת עסקים
17 חשה ברטיבות וצחנה של ריח שתן. התובעת מיששה את הכיסא וראתה כי הוא
18 רטוב לגמרה וספוג בשתן כנראה של נוסע אחר שישב קודם במושב. כתוצאה מכך,
19 המושב כולו, הריפודים וכן מכנסייה של התובעת היו ספוגים בשתן והעלו צחנה
20 עזה.
- 21
- 22 4. התובעת פנתה מיד לדיילים שהיו במטוס, אך לא ניתן היה להעבירה למושב אחר
23 מאחר והמטוס היה מלא עד אפס מקום.
- 24
- 25 5. הדיילים ניסו להשיג לתובעת זוג מכנסיי שינה ממחלקה ראשונה אולם לא
26 הצליחו. הדיילים ריססו את הכיסא בתרסיסים ריחניים, עטפו את המושב
27 בניילונים, החליפו את הריפוד העליון, וניסו לספוג את הרטיבות והריח הרע.
28

- 1 לתובעת לא היו במטוס בגדי החלפה, והדיילים ריססו גם את מכנסיה. 6.
- 2
- 3 התובעת נותרה כך משך 9 שעות עד שהמטוס נחת בישראל. 7.
- 4
- 5 התובעת טוענת כי הכלכל האחראי על הטיסה הפגין כלפיה זלזול ואדישות, לא 8.
- 6 טיפל באירוע החמור, ניגש אליה רק כמה דקות לפני הנחיתה, וסירב לתת לה
- 7 העתק מהדו"ח שערך. 8.
- 8
- 9 הנתבעת הגישה העתק של הדו"ח שערך וממנו עולה כי אכן הטיסה היתה מלאה. 9.
- 10 ביחס לתובעת כתב כי מספר דקות אחרי ההמראה היא התלוננה שהמושב רטוב
- 11 ואכן כך היה. המושב היה רטוב עם ריח לא נעים, אולי שתן, החליפו את כיסוי
- 12 המושב ונתנו לה שמיכה נוספת. התובעת היתה מאוד לא מרוצה מהאירוע ועמדה
- 13 על כך שתקבל את העתק הדו"ח. 14.
- 14
- 15 התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית בו פורטו העובדות שנטענו בכתב התביעה, 10.
- 16 ואילו מטעם הנתבעת הוגש תצהיר עדות ראשית של הכלכל יצחק גודמן שהיה
- 17 אחראי על הטיסה. 18.
- 18
- 19 הצדדים הסכימו לוותר על חקירות המצהירים מבלי שאיש יודה בטענות הנטענות 11.
- 20 בתצהירי הצד שכנגד. כמו כן, הסכימו לסכם בעל פה וכי פסק הדין יינתן על סמך
- 21 המסמכים, התצהירים, וטענות הצדדים. 22.
- 22
- 23 לעניין האירוע כפי שנטען בכתב התביעה, אומר כי למעשה הנתבעת מודה בחצי פה 12.
- 24 בטענות התובעת כי אכן התיישבה על מושב רטוב ממנו נדף ריח רע. 25.
- 25
- 26 מוזר בעיני, שהנתבעת בחרה שלא להגיש תצהירים של אנשי הצוות שטיפלו באופן 13.
- 27 ישיר בתובעת. יש להניח שבידי הנתבעת רשימות של אנשי הצוות שהיו באותה
- 28 טיסה, ובוודאי של אלה שטיפלו בתובעת, עטפו את המושב בניילונים וכדומה, יכלו
- 29 לאשר או להכחיש אם היה מדובר בשתן. 30.
- 30
- 31 לפיכך, החלטתי לקבל את גרסת התובעת כי אכן היא התיישבה במושב רטוב 14.
- 32 משתן שהדיף ריח רע, וכי מכנסיה נרטבו ונספגו בשתן, וכך נאלצה להיות במשך 9
- 33 שעות. 34.
- 34

15. הצדדים הסכימו ביניהם כי על התביעה חל חוק התובלה האווירית תשכ"ב-1962, וכי מכוח חוק זה חלה אמנת ורשה משנת 1929 כפי שתוקנה בפרוטוקול האג משנת 1955.
16. לעניינינו יש לפנות להוראות סעיף 17 לאמנת ורשה הקובע את אחריות המוביל האווירי בנוגע לנזקי גוף שהוסבו לנוסע, אם האירוע היה בתוך כלי הטייס או בעת עלייה או ירידה ממנו, מדובר באחריות מוחלטת. על פי סעיף 20 לאמנת ורשה, המוביל האווירי יכול להתנער מאחריותו אם "הוכיח שהוא משמשיו וסוכניו נקטו בכל האמצעים הדרושים למניעת הנזק, או שלא היתה בידיו או בידיהם כל אפשרות לנקוט בהם".
17. המחלוקת בין הצדדים היא אפוא, פרשנות סעיף 20 הנ"ל ויישומו על עובדות המקרה שלפני.
18. התובעת טוענת כי הנתבעת אינה יכולה להתנער מאחריותה המוחלטת, שכן לא פעלה באופן סביר כדי למנוע את האירוע ואת הנזק שנגרם לתובעת, ואילו הנתבעת טוענת כי פעלה באופן סביר ולא יכלה לבצע כל פעולה נוספת כדי למנוע את הנזק שנגרם לתובעת.
19. משקבעתי, כי אכן המושב היה רטוב משתן, נשאלת השאלה האם היה על הנתבעת לצפות אירוע שכזה, האם היה על הנתבעת לצפות שנוסע יתיישב על המושב ובגדיו ירטבו, האם הנתבעת נקטה בכל האמצעים הסבירים למנוע אירוע שכזה.
20. לטענת הנתבעת, היא מקבלת שירותי קרקע בנמל האוויר ממנו יצאה הטיסה, דהיינו נמל התעופה קנדי בניו יורק, כאשר שירותי הקרקע מסופקים על ידי חברה אחרת.
21. לאור לשונו של סעיף 20 לאמנה, אינני סבור שהנתבעת יכולה להשליך את אחריותה על אותה חברה שסיפקה שירותי קרקע וזאת במסגרת היחסים בין הנתבעת לתובעת, שכן הנטל המוטל על הנתבעת לפי סעיף 20 הנ"ל הוא להוכיח כי גם סוכניה ומשמשיה פעלו כראוי. מכאן, שהנתבעת חבה כלפי התובעת באשר לנזקים שארעו בתוך המטוס, או בעליה או ירידה ממנו, גם אם מדובר בהתרשלות של משמשיה של הנתבעת, ולעניינינו אותה חברה שמשפכת שירותי קרקע לנתבעת בנמל היציאה.

- 1
- 2 .22 זאת ועוד, אינני סבור כי הנתבעת פעלה כראוי במקרה זה. לא יתכן כי הנתבעת או
- 3 מי מטעמה לא יגלו ולא יבחינו בטרם שנוסעים עולים למטוס כי מושב במטוס
- 4 ספוג בשתן ומדיף ריח רע.
- 5
- 6 .23 תפקידה של הנתבעת בין היתר הוא לספק שירות סביר לנוסעים, ועל כן עליה
- 7 לדאוג לכך בין היתר שהמושבים יהיו במצב תקין כך שניתן לעשות בהם שימוש
- 8 סביר.
- 9
- 10 .24 לצורך כך, על הנתבעת לבדוק היטב את המושבים לרבות בדיקה אם אכן המושב
- 11 יבש, לא נשפך עליו חומר כלשהו, וכדומה.
- 12
- 13 .25 ברור, כי במקרה שלפנינו בדיקה כזו לא נעשתה.
- 14
- 15 .26 אוסיף ואומר, כי גם מבחינת הצפיות, סביר בהחלט כי בשעת טיסה יכול להישפך
- 16 נוזל כלשהו במטוס כמו משקה, וגם ילד יכול לעשות את צרכיו. לפיכך, היתה חובה
- 17 על הנתבעת לבדוק את המושבים כדי למנוע מקרה שנוסע שאינו אמור לצפות מצב
- 18 כזה, יתיישב על מושב שהוא ספוג בשתן או בכל נוזל אחר המדיף ריח רע.
- 19
- 20 .27 די בכך כדי להטיל אחריות מלאה על הנתבעת לפצות את התובעת עבור הנזקים
- 21 שנגרמו לה.
- 22
- 23 .28 התובעת טוענת כי הנזקים נובעים מכך שחשה סבל רב, אי נוחות רבה, בושה
- 24 במהלך הטיסה עקב הריח שנדף ממנה, בכל הטיסה נגרמה לה טרדה והמולה עקב
- 25 הצורך להתעסק בנושא.
- 26
- 27 .29 התובעת פנתה בזמנו לנתבעת בדרישה לפיצוי. הנתבעת הודיעה לתובעת כי זיכתה
- 28 אותה בתור פיצוי ב-500 נקודות במסגרת מסלול שנקרא "הנוסע המתמיד" שהוא
- 29 שווה ערך ל-500 דולר.
- 30
- 31 .30 התובעת ראתה בפיצוי זה כלעג לרש.
- 32
- 33 .31 התובעת דורשת בכתב התביעה פיצוי בסך של 50,000 ₪.
- 34

1 גם אני סבור, כי הפיצוי שהוצע על ידי הנתבעת לתובעת הוא נמוך ואינו מספק
2 בנסיבות העניין.

3
4 יש לזכור כי התובעת (ואין זה משנה אם היא שילמה על הכרטיס או מעבידה),
5 הזמינה שירות מהנתבעת, שהנתבעת גבתה עבורו סך השווה ל-3,175 דולר, עבור
6 שני כיווני טיסה.

7
8 ברור כי לפחות עבור כיוון טיסה אחד, בנסיבות שנוצרו ותוארו לעיל, על הנתבעת
9 להחזיר לתובעת, כפיצוי, את שווי הטיסה, היינו סך השווה ל-7,700 ₪ נכון להיום.

10
11
12
13

14 כמו כן, הייתי מטיל על הנתבעת פיצוי נוסף בגין עוגמת הנפש שנגרמה לתובעת.
15 אני סבור כי אדם במצבה של התובעת שנאלץ לטוס במשך 9 שעות כאשר מכנסיו
16 ספוגים בשתן, עם כל ההמולה והטרחה סביב זה, לרבות העובדה שהוא יושב על
17 מושב כזה, גם אם המושב צופה בניילונים, כל אלה מצדיקים חיוב הנתבעת בפיצוי
18 נוסף בגי עגמת הנפש אותו הייתי מעמיד בסכום של 8,000 ₪.

19
20 לאור כל זאת, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 15,700 ₪, בתוספת
21 שכר טרחת עו"ד, בסך של 2,500 ₪, בצירוף מע"מ, בצירוף הוצאות המשפט. כל
22 הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

23
24 **37. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.**

25
26
27 **ניתן היום י"א ב אדר א', תשס"ג (13 בפברואר 2003) בהעדר הצדדים.**

28
29 **כרמי מוסק, שופט**

30
31
32